



▲ Kaplička pod lípou v roce 1981. Vpravo od koruny lípy jsou ve svahu Flaschnerovy skály.

► Tady mohl být bájný vstup k pokladům ve skále?



Zajímavá místa Karlovarského kraje – Flaschnerovy skály

Stanislav Wieser, Karlovy Vary

Skály, které vypovídají o geologické minulosti a zároveň probouzejí obrazotvornost jako podnět k bájím, jsou námětem k návštěvě okolí Hroznětína.

Vyjdeme od kostela, jehož románský původ je asi starší než první udávaná datace k roku 1227 a souvisel s předchozím osídlením sahajícím až na úpatí strmého krušnohorského úbočí. Půjdeme po zeleném turistickém značení. Vpravo od cesty za hřbitovem, v místě, kde je nyní vila, stával Flaschnerův dvůr. Podle pověsti čeledín z tohoto dvora byl zaveden Bílou paní ke vchodu do podzemí skal na horském úbočí, kde si mohl vzít co chtěl zlata. Skalnaté úbočí patřilo ke dvoru a podle něj se traduje jeho jméno. Bizarní žulové skály, rozpadající se erozí do tvarů typických pro mnohá místa na Karlovarsku, podněcovaly v mnoha generacích dalece rozšířenou pověru, že se otevírají na Velký pátek, aby poctivým lidem nabídl poklady. My k nim půjdeme leda s vidinou pěkného zážitku z hledání zajímavých míst.

Při okraji lesa, kde končí zahrádkářská kolonie, ústí údolíčko s občasným potůčkem, pro který je zde v zemi vložena roura. V tom místě stávala pod mohutnou lípou kaplička s poslední známou datací 1827. V poválečné době se rozpadávala a někdy před koncem 20. století zanikla i s lípou

zlomenou při větru. Ze zlomu kmene lípy vyrůstají četné výmladky a svědčí o regenerační síle stromů. Na památném místě bude za čas památný strom jako kdysi u kapličky.

Pro cestu ke skalám je právě zde jeden z orientačních bodů. Pěšinou mezi plotem poslední zahrádky a erozní rýhou údolíčka budeme stoupat dále vzhůru lesem. Po více než sto metrech se dostaneme na vrstevnicovou pěšinu, kde vpravo v linii údolíčka vyvěrá pramen. Za ním pěšina mírně stoupne a po třech stech metrech nás dovede k Flaschnerovým skalám. Skalnatý svah se ovšem vypíná ještě výše na hranu svahu Rozhledů (706 m) při vrstevnici cca 600 m. Vrstevnicová pěšina se stává méně zřetelnou pod skalou zakončující shluk oblých i ostrých stěn členěných erozními tvary. K této poslední skále jdeme najít pamětní nápis Goethe 1932. Připomíná sté výročí smrti básníka, který je světově známý a ve zdejší krajině uctíváný zvláště pro jeho vztah k ní. Stojí za připomenutí, že v Hroznětíně ač nebyl, měl zůstat do kamene zapsán. Nápis povětrnostní vlivy a řasy zahlazují, stejný nápis na blízkém dubu již dříve zmizel.

Kdysi tudy chodívalo dost lidí na vycházkách i turistických přechodech po tzv. Lázeňské cestě



- ▲ Jedno z uskupení skal na úpatí.
- ▶ Nápis Goethe 1932 ve vysekaném rámečku je od pěšiny sotva znatelný – jeho situování vyznačuje na fotografii zesvětlená upoutávka.
- ▶ Detail nápisu po zvýraznění při úpravě fotografie (datace 1932 je níže vedle ruky mimo snímek).

z Hroznětína přes Popov do Jáchymova. Lesní okraj zasahoval tehdy jen k nynější pěšině na úpatí skal. Dojít pod skálu s nápisem je v naší době pro každého, kdo používá navigaci GPS a zadá souřadnice 50°19'11,7"N, 12°52'53,6"E snadné, ať jde odkudkoliv, třeba i lesním porostem. Dojde sem také kratším výstupem lesem z turistické zeleně značené cesty v místě, kde je mezi dvěma jírovci zbytek sotva patrných základů druhé ze zaniklých kapliček pod svahem s Flaschnerovými skalami. Kapličky a kříže měly ochraňovat poutníky před zlomocnými bytostmi, jež pověsti nechaly usídlit ve skalách, kde nelze očekávat jen dobro darů.

K výstupu nad skalnatý svah může lákat slibný rozhled nebo také hledání vysekaného znaku skautské lilie či žlutě natřených lístků jinanu. Jaroslavem Foglarem inspirovaní Uctívači ginkga nebo následovníci podle Svatopluka Hrnčíře zde zanechali své znamení, aniž snad věděli, že ve skalách připomínaný Johann Wolfgang Goethe napsal báseň Ginkgo biloba.

Za dobré dohlednosti je výhled jistou odměnou a v pochmurném dni naopak melancholicky vyzníjí nejen zmíněné báje a minulé časy (viz foto na vnitřní obálce). Kdo nespěchá, kdo nebudou vyrušen hlukem motokářů, může tu chvíli meditovat.

Návrat do Hroznětína, nebo předtím také přístup ke skalám ze zastávky na severní straně Hroznětína, je možné vést po pěšině lesem nad okrajem již zmíněné zahrádkářské kolonie.



Při cestě je několik laviček a altán s vyhlídkou na část města se školou a sídlištěm. Po jednom kilometru od místa, kde jsme byli u zmlazující se lípy a zaniklé kapličky, dojdeme při návratu ke zdi židovského hřbitova. Svou rozlohou svědčí o někdejší velké židovské obci v Hroznětíně a připomíná osudné zanikání i sílu trvání, jak se obojí na té krátké vycházce mohlo projevit.

Děkuji paní Martě Rödiové z Hroznětína za upřesnění některých informací.

- ▼ Židovský hřbitov v Hroznětíně.
Všechny fotografie Stanislav Wieser.

